

AMKs Nyhedsbrev nr. 1 - 2012

ALDRIG MERE KRIG stiftet 17. oktober 1926 Dansk sektion af
War Resisters International (Krigsmodstandernes internationale Forbund)

Pacifisme
Miltærnægtelse
Civil ulydighed
Ikkevold
Freds - og
Konfliktløsning

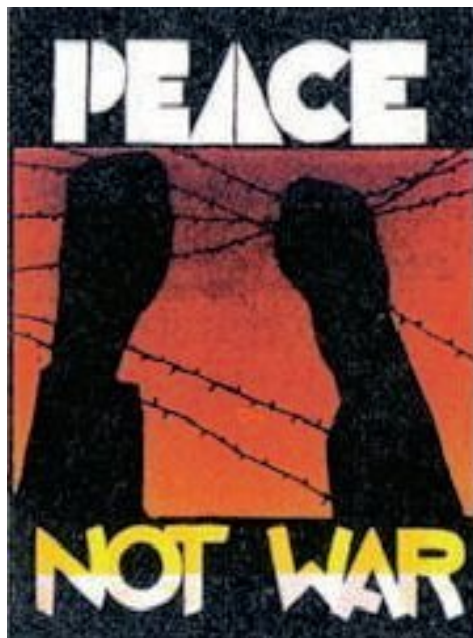
I dette nummer

KOMMENTARER <i>Fredsvagttanker m.v. af Peter Henning</i>	2
Folkekirke, feltpræster og fredssag <i>Af Henning Sørensen</i>	3
Håbefulde historier glæder læserne	4
Bog anmeldelser <i>Af Inger Paaske Bjarne Nielsen m.fl.</i>	4
Grækenlands krise næres af våbengæld	5
Ingen krise for global våbenhandel	5
Støt mere kontrol med våbenhandel <i>Af Amnesty international</i>	6
Filmen om Hvidstengruppen <i>Af Henning Sørensen, Arne Hansen</i>	6
Kan man forhandle med Hitler? <i>Af Eric Herschthal fra "The Jewish Week"</i>	7
Gadevold og antifascisme	8
Dette er ikke Syriens "Benghazi øjeblik" <i>Af Robert Fisk</i>	9
Forskning i at forstå krig	10
Oprør <i>Af Peter Henning, Arne Hansen og Tom Paamand</i>	12
Årsmøde	12
Kontakt	13

**Kom med til Aldrig Mere Krigs årsmøde lørdag den 21, søndag den 22 april 2012 - se program m.v, side 12.
Der er hårdt brug for din hjælp i arbejdet for at få en fredelig og holdbar verden for kommende generationer.**

FREDSVAGTTANKER

Danmark er udnævnt til at have en lykkelig befolkning. Over 60% af folket er imod krigen i Afghanistan - men grunden er egoistisk - den skyldes at krigen koster mange penge. Ikke at tusinder af civile er døde eller de 42 danske soldater, som kom hjem i kister. Som fredsvagt har jeg flere gange prøvet at kontakte folk med et smil eller et nik. Det bliver sjældent besvaret - man er ligeglad. Da vi startede Fredsvagten stod vi 15 timer og sjældent alene. I dag står vi knap nok 6 timer og oftest alene. Da vi startede blev vi ofte kaldt naive og lign. Ja endog landsforrædere. Det kan også mærkes, når man følger debatten i folketinget. Meget hører til småtingsafdelingen, man kunne drillende kalde det for SMÅTINGET. Vi har fået en ny regering, lad os håbe at det medfører en bedre debat og lidt mere visionære drømme. *ph*

VERDEN PÅ GADEN

Tre tanter fra fredsvagten tog for 7 år siden initiativ til at lave et udelingsblad som skulle oplyse om de mange forhold som ikke - eller blev dårligt belyst. Jeg ser nu at man kan abonnere på bladet - som kommer ca 10 gange årligt på en a4 side. Verdenpaagaden.dk *ph*

KLIMA

Venezuelas præsident hugo Chávez har udtalt, at hvis klimaet havde været en bank, så var klimaproblemet blevet løst. *ph*

GREEN LEFT FRA AUSTRALIEN

I tabloid format ca 32 tætskrevne sider - med få annoncer. Det kommer ugentlig med mange artikler om internationale forhold af høj standard. Fx om klimamødet - Occupy bevægelsen, som synes ret udbredt i Australien - om krisen i EU - egentlig forbavsende lidt om forholdene i denne verdensdel - om Sydamerika. - om Congo. greenleft.org.au *ph*

AFGHANISTAN

En bog af den danske journalist Nagieb Khaja: "Historien der ikke blev fortalt" afslører, at vi faktisk intet har opnået med 10 års krig der har kostet tusinder af civile død. Læser man mellem linjerne viser alle beretninger det samme. Tænk om man havde brugt pengene til at afskaffe analfabetismen. Havde vi gjort det i Egypten m.m. var valgene ikke vundet af de islamiske partier. Nu skal man ikke regne med at disse partier vil føre en fundamentalistisk politik. Selv i det mest reaktionære Saudi-Arabien sker der en lille udvikling. Kvinder får lov at køre bil. Får lov at stemme ved lokale valg. *ph*

NYNAZISME

I Tyskland afslørede det at politiet havde skjult viden om en nynazistisk gruppe som myrdede flere indvandrere. Denne afsløring og for flere år tilbage afsløringen af at det tyske udenrigsministerium rummede særdeles mange - endda ledende nazister. Undersøgelsen blev sat i gang af daværende udenrigsminister Joschka Fischer. Man skal dog erindre at mange af de nynazistiske bevægelser - aldrig blev store og aldrig nåede ind i Forbundsdagen. Derimod har vi de vestlige lande mødt stærke halvfasistiske bevægelser fx i Haider i Østrig - Le Pen i Frankrig og hvad med vores eget folkeparti. *ph*

ISRAEL - IRAN

Her ser det ud til at presset fra de omliggende lande - får Israel til at opføre sig endnu mere umenneskeligt. Her var det skuffende, at vores ny udenrigsminister lod være med at stemme for palæstinenserens optagelse i UNESCO. Flere EU lande stemte for. Det kan selvfølgelig blive farligt hvis Iran kan lave tomvåben. Iran er under en vis kontrol af FN. Det er fx ikke tilfældet med Israel og Indien og det er til en vis grad USAs ansvar. Derfor virker USAs sabelraslen lidt falsk. *ph*

FOLKEBEVÆGELSEN

Folkebevægelsen har udsendt en ny pæn folder med 13 spørgsmål vedrørende EU og krig. Den afslører ikke uventet at man stadig satser meget på militæret. Oprøret i Mellemøsten viser, at det er noget helt andet der vækker til oprør. Dem der har gjort oprør er dem, der har lært at læse og skrive. 1/6 af verdens befolkning kan ikke læse og skrive. At lære det er ikke særligt dyrt. Folkebevægelsen har også udsendt en tilsvarende folder om EUs retspolitik. Den er relevant i diskussionen om kontrol med PET. Kontakt tlf 35363740. *ph*

AMNESTY INTERNATIONAL

Årets første blad behandler mest det arabiske oprør og dets baggrund. Har en relevant artikel om hackere, der har gjort en positiv indsats i Syrien og sikkert også

andre steder. For øjeblikket er der en debat om ACTA-loven for internettet, og det er mit indtryk at vedtages det, så bliver det en slags censur. Der findes i dag danske firmaer som leverer it-overvågningsudstyr til flere diktaturstater. Også en artikel om fhv. israelske soldater der har sluttet sig sammen og kritiseret Israels voldelige fremfærd på Vestbredden. *ph*

PET

er kommet i mediernes søgelys i anledning fm Sass-Larsen, som blev degraderet fra at være udset til finansminister i den ny regering. Flere medier er bekymret over PETs ret ukontrollerede indflydelse på en regerings sammensætning. I erindring har flere, da hærens efterretningstjeneste fyrede og fik dømt Frank Grevil. Det, han allerede dengang afslørede, var at Foghs regering pyntede på tjenestens rapport. Det er også kommet frem at statsminister Fogh løj - idet det viser sig at han søgte stillingen som NATO generalsekretær meget før. *ph*

GORBATJOV

I en kronik i Information har Gorbatsjov beklaget udviklingen efter murens fald. Jeltsins påvirkning af USAs markedsøkonomi - der medførte at oligarkerne overtog industri mm for ingen penge - men især USAs og Vestens fortsatte inddæmningspolitik fx ved at oprette missilbaser i Østeuropa. Det blev en eskalering af oprustningen. Alle forventede jo, at nu fik vi en nedrustning - efter murens fald. 2010 var USAs rustningsudgifter på ca 50% af hele verdens samlede rustningsudgifter. Disse enorme udgifter - var hovedårsagen til Sovjets nedtur. Nu rammer de USA og medfører en nedtur. Både Gorbatsjov og Obama har jo vist sig at være vage politikere - som ikke turde bruge deres magt. Det er jo derfor vi er så skuffede over Obama. Alt det han lovede - udenrigspolitisk - er slet ikke gennemført. Til gengæld har Kina øget sin indflydelse ved i stedet at udvikle sin handel og sin uddannelse. I Danmark har vi mellem 2-3000 kinesere der studerer. I USA 100.000, og så er der deres mange investeringer i hele verden. Man regner med, at inden 20 år er Kina verdens stærkeste økonomiske magt. *ph*

GORBATJOV: "Så længe Vesten insisterede på sin påståede sejr i Den Kolde Krig, betød det, at ingen ændring af den gamle koldkrigstænkning blev opfattet nødvendig. Derfor bliver gamle metoder - som anvendelse af militærmagt og politisk og økonomisk pres for at trække en og samme model ned over alle - stadig brugt. I denne optik ofres FN og Sikkerhedsrådet - de bliver i bedste fald en hindring, der skal overvindes. Folkeretten bliver en belastende arv fra fortiden. Det var den holdning, USA og dets støtter lagde for dagen i Eksjugoslavien i 1990erne og i Irak i 2003." *Mikhail Gorbatsjov, Sovjetunionens sidste leder før opløsningen.*
www.information.dk/289771

INTERSOL

Som fredsvagt får man af og til noget i hænde som man underligt nok ikke kender. Intersol er et blad for international solidaritet som kommer ca 6 gange om året. Oprindelsen kommer fra Tuzla den multietniske by i Jugoslavien som ikke ønskede at deltage i borgerkrigen. Der dannedes en dansk komite til at støtte Tuzla. Senere er man gået særligt ind for oplysning om Somalia. Bladet kommenterer dog også andre internationale forhold. Det sidste nr handler især om Pakistan - Libyen og Somalia og det er grundigt belyste artikler. Det ca 16 siders blad koster 100 kr i abonnement. www.intersol.dk. *ph*

GAIA

Efterårsudgaven 2011 af dette udenrigspolitiske blad har i dette nr specielt taget sig af temaet "humanitære interventioner". Temaer som; "hvem beskytter hvem". "Uselvisk magt". "Mellem FN og gangstere". Med den ny regering er der åbnet for en mere alsidig og kritisk debat - og det er vigtigt at vi følger den op. Kontakt internationalforum.dk, 4 numre for 100kr. *ph*

FOLKEKIRKE, FELTPRÆSTER OG FREDSSAG

Det er kommet frem at nogle danske feltpræster i Afghanistan efter at have lyst velsignelsen over soldaterne, gør V-tegn og slår sig for brystet som aber har for vane. Dette mener flere af biskopperne er for militaristisk. Som modstander af en hvilken som helst militær foreteelse, mener jeg at kirken og kirkelige organisationer bør forsvare sig mod militær som den onde selv. Her kan man bruge Grundtvigs ord (fra hans digt "Menneske først og kristen så" fra 1838): "Og djævelskab til kristendom, kan almagt selv ej skabe

om". Pacifistiske og antimilitaristiske holdninger har tidligere været ret udbredte blandt folkekirkens præster. Da Dansk Fredsforening blev stiftet, den 28. november 1882 var der fra dag et, præster med, og i marts 1917 skrev 491 præster under på et krav til regering og folketing om, at Danmarks burde indføre en militærnægterlov som den England havde fået året før.

Dette førte til militærnægterloven af 13. december 1917, der var den anden militærnægterlov i verden. Der var i alle årene op til 2. verdenskrig unge teologer i militærnægterlejerne, og disse blev vist nok uden undtagelse aktive i fredsarbejdet hele livet. Da jeg midt i 1950erne var i militærnægterlejr var der i de tre militærnægterlejre, der var dengang, flere teologistuderende og de var for de flestes vedkommende aktive i fredsbevægelsen. De der endnu lever fra dengang er for længst pensionerede. Derimod er ikke så af de relativt mange teologer der i 70erne og 80erne var militærnægtere, der er i præsteembeder. Militærnægterloven var nu ændret, så de ikke kom i særlige lejre; men blev udstationeret til forskelligt socialt og kulturelt arbejde ofte i kirkelige organisationer. De pågældende præster har alle været bekvemmelighedsnægtere, sådan at forstå, at ingen af dem er gået ind i det organiserede fredsarbejde, (ej heller er der kvindelige præster i Kvindernes Fredsliga), og de er tavse som graven for de faldne soldater, når det gælder om at tale mod vort folks militarisering og vort lands tragiske krigsdeltagelse. Det at kirken driver med på militarismens strøm, er en af årsagerne til medlemsflugten fra folkekirken. *Henning Sørensen, Grenaa*

HILSEN FRA ET AMK MEDLEM

Jeg har i mange år været medlem af AMK, Pacifist, Militærnægter! Mit håb og tro på (at) menneskeheden bliver mindre krigerisk, er desværre svindende. Lige nu besidder Atomare Lande 20.500 Atomare Sprængenheder, 5.000 klar til affyring! Rystende! I de kommende 10 år 800 milliarder til atomvåben! En nr 3. Verdenskrig vil udslutte alt liv på vores lille Planet! Rystende!

Med venlig hilsen Per

MEDIER FOKUSERER PÅ UFRID

Krig, konflikt og vold er de mest rapporterede begivenheder. I gennemsnit overstiger antallet af negative nyhedsindslag de positive. Ufredelige lande får tretten gange så megen omtale, som de fredeligere. Den generelle tendens er, at hovedparten af den internationale nyhedsdækning fra relativt fredelige lande var om ekstraordinær vold eller katastrofer. De to eneste stationer, hvis oplysningerne var mindst 50% korrekte, var den sydafrikanske radio News@One og amerikanske ABC World News. I de arabiske lande med forårsoprør var der en stigning i antallet af rapporter om "regeringens funktion" samt af krig og vold. Kritiske emner som fx

fordeling af landets ressourcer blev ikke dækket. Det er nogle af resultaterne fra undersøgelsen "Measuring Peace in the Media", der har kikket på 160.000 nyheder fra fire kontinenter. *Tom. www.visionofhumanity.org/info-center*

HÅBEFULDE HISTORIER GLÆDER LÆSERNE

Modsat viser anden forskning, at positiv journalistik lokker læserne tilbage, viser en ny afhandling af Cathrine Gyldensted fra University of Pennsylvania. Gyldensted testede seks artikler om nedskæringer i amerikanske suppekokkene. De seks artikler gik fra en meget negativ vinkel til meget positiv.

Tilbagemeldinger fra de 700 forsøgspersoner var, at man blev i dårligt humør af at læse de negative nyhedshistorier, mens de mere håbefulde historier gav deltagerne lyst til at læse mere fra samme medie. De oplevede også de positive historier som mere retvisende, selvom kun ord og citater var valgt forskelligt, men historien og kilderne var de samme. *Tom. www.videnskab.dk/kultur-samfund*

BOGANMELDELSER

2 bøger af Nagieb Khajas og Mikkel Vedby Rasmussen

Jeg parallel-læser stadig Nagieb Khaja's "Historien der ikke bliver fortalt" (nu ude på bibliotekerne i København !) og Mikkel Vedby Rasmussen's "Den Gode Krig " - begge bøger fra Gyldendals Forlag 2011 . Jeg synes at det er rigtigt, rigtigt spændende at se hvordan sagerne ser ud i Helmand 2006-2010 når man rejser med afghanerne (som Nagieb Khaja har gjort i flere omgange) - og hvordan de ser når man rejser med den danske hær og Forsvarskommandoen på Holmen og soldater fra kompagnier i hele Danmark (som Mikkel Vedby Rasmussen har gjort i flere omgange. Naturligvis må disse forskelle være slående, da f.ex. den danske hær i 2008 brugte 1,5 millioner maskingeværkugler, der smækkede ind i marker og huse og 16.000 mortérgranater (60 millimeter) der også smækkede ind i (?) noget (Vedby s. 60). Hertil kommer så den ammunition, som de amerikanske A 10-fly affyrer så jorden ryster flere kilometer væk (Vedby s. 60), når de danske tropper er trængte og tilkalder luftforstærkning. De største byer i Helmand (Musa Qala) er på størrelse med Rønne (ca. 14.000 indbyggere) - så den er der jo ikke så meget tilbage af. "Taleban" - der mest holder til i området langs Helmand-floden (hvortil de har trukket sig tilbage, fordi de ikke mere tør kæmpe på åben mark med deres RPGer

(gamle anti-tank våben fra tiden imod den russiske hærs kampvogne - i 2006 forsøgte de at anvende dem imod de danske indtrængende kampvogne, men mistede for mange liv). Nu menes de så at have udlagt ca. 15.300 "eksploderende materialer" i perioden 2006-2009 - i 2006 ca. 2.500 i 2009 ca. 7.500 (Vedby s. 95). Lokale afghanere mener at Regeringen i Kabul og de vestlige hære kontrollerer ca. 20 % af Helmand - og selv disse "mønsterområder" er under angreb. Ifølge Nagieb Khaja's bog var de lokale i Helmand (Geresh , Musa Qala) positivt indstillet overfor ny magthavere i 2001, men vendte sig imod regeringen i Kabul bl.a. på grund af den politimester (Koka) som blev udnævnt i Helmand, en pædofil vaneforbyder, som afghanerne ikke kan lide. *Inge Paaske*

SAMFUNDET MARGINALISERER STADIG FLERE

Tendensen er klar: Flere smides på gaden og flere smides i fængsel. Det og meget mere kan man læse i Knud Vilbys nye debatbog. Fra 2002 til 2010 steg antallet af udsættelser fra private boliger fra 1823 til 4382. Fra 2000 til 2010 steg antallet af indsatte i danske fængsler fra 6.737 domme på i alt 49.245 måneders fængsel til 10.006 domme på i alt 70.818 måneders fængsel. Med disse kilder fra henholdsvis Domstolsstyrelsen og Kriminalforsorgen viser forfatter Knud Vilby, Socialpolitisk forening, hvorledes udviklingen går for de udsatte grupper. Flere smides på gaden og flere smides i fængsel! Hans nye bog Udsat. Optegnelser om liv og nød er trods sin kvantitative begrænsethed spækket med gode og illustrerende eksempler på, hvorledes udviklingen går den forkerte vej. *Bjarne Nielsen*

KNUD VILBY fortæller om sin nye bog "UDSAT! optegnelser om liv og Nød", som spænder bredt om udsatte fra før til nu og fra lokalt til globalt. Interview d. 12. januar 2012 med formanden for Socialpolitisk Forening, mangeårig ulandsengageret og nu klimaaktivist mm. Knud Vilby. Bogens kapiteloverskrifter er Center og periferi, Fattigdom og muligheder, Med eller mod systemet, Ulighed, De ubrugelige samt Vækst og omfordeling. Hør det på

www.arnehansen.net/dialog/flygtninge/120112Vilby-udsat64.htm

Arne Hansen, Frederikshavn Lokalradios Dialog-redaktion

INGEN KRISE FOR GLOBAL VÅBENHANDEL

Siden 2002 er den internationale våbenhandel steget med 60 procent, og samlet købes og sælges der for omkring 2.200 milliarder kroner - salget er fortsat med at stige trods finanskrisen. Ti virksomheder sidder på over halvdelen, hvor amerikanske firmaer som Boeing, Lockheed Martin og Northrop Grumman står for 60 procent af våbenhandlerne. Europa er desværre pænt med - Bae Systems og EADS har 30 procent af markedet. Tallene fra Stockholm International Peace Research Institute (Sipri) er et kvalificeret skøn, da sådanne beregninger er svære at

samle. En del lande som fx stormagten Kinas salg er ikke registreret på listen. Verdens samlede årlige militærudgifter vurderes til 8.500 milliarder kroner. *Tom* www.sipri.org/research/armaments/production/Top100

GRÆKENLANDS KRISE NÆRES AF VÅBENGÆLD

Grækenlands nuværende krise skyldes et lån på 108 milliarder kroner, som landet ikke kan finde pengene til. Næsten alle i Grækenland må derfor spare nu. Det græske militær er ramt af en 0,5 procents nedskæring, mens landets sociale udgifter er beskåret med 18 gange så meget - 9 procent. Grækenland er fortsat en af de største våbenkøbere i verden på grund af "truslen" fra Nato-partneren Tyrkiet, og militærets nyeste indkøbsliste runder derfor 75 milliarder kroner.

Da den første redningspakke blev forhandlet i 2010, brugte grækerne 52 milliarder kroner på sit militær, en stigning på en milliard om året siden 2007. Frankrig og Tyskland hjalp Grækenland med at få hjælpepakken igennem, men pressede samtidig - med støtte fra Nato - for at Grækenlands generaler skulle undlade militære nedskæringer. Til gengæld fik de to lande lovning på at et ni milliard kroners stort våbensalg til Grækenland ikke ville gå i vasken. *Tom*

www.paulhaydoneuro.wordpress.com

SVERIGE VIL BYGGE RAKETFABRIK TIL SAUDIARABIEN

Det statslige Totalförsvarets Forskningsinstitut i Sverige samarbejder med Saudi-Arabien om at bygge en avanceret våbenfabrik. Projektet er blevet afsløret af det undersøgende tv-program Echo. Sverige har i hemmelighed haft denne samarbejdsaftale med Saudi-Arabien siden 2005.

Regeringerne har godt været klar over det kontroversielle, og beskriver i et internt dokument, at "projektet skubber grænserne for, hvad der er muligt for en svensk myndighed." Saudi-Arabien er trods alle restriktioner på våbensalg Sveriges næstvigtigste kunde. Tom
www.sydsvenskan.se

STØT MERE KONTROL MED VÅBENHANDEL

Der er strengere regler for handel med bananer og agurker end for handel med våben. Den manglende kontrol betyder, at tusindvis af mennesker hver dag bliver dræbt, såret eller tvunget til at flygte fra deres hjem, fordi våben havner i de forkerte hænder. Amnesty har brug for din hjælp til at sikre en stærk våbenhandels-traktat, når verdens nationer mødes til forhandlinger i FN til sommer. Ved at bestille Amnestys aktivitetspakke for foråret 2012, kan du direkte være med til presse på for, at der kommer en skudsikker traktat i hus.

I sommeren 2012 har vi en historisk mulighed for at hjælpe de mange mennesker, der er ofre for den

ukontrollerede globale våbenhandel. Her mødes verdens nationer i New York for at forhandle om en våbenhandelstraktat i FN-regi. Amnestys aktivisme kommer til at udfolde sig helt frem til den endelige forhandlingskonference i juli måned. Derfor vil aktivitetspakken blive udsendt af to omgange, så vi kan tilpasse den sidste del af pakken til at have størst mulig indflydelse på selve forhandlingerne om traktaten. Første del af pakken modtager du i marts. Denne første del af kampagnen har fokus på oplysning igennem informationsmaterialer, filmforevisninger og foredrag. Derudover skal der indsamles støtteerklæringer for en våbenhandelstraktat. Du kan både bruge kampagnematerialerne til at afholde et offentligt arrangement eller som oplysning til dig selv eller din gruppe. Anden del af pakken vil blive udsendt i starten af maj. Her vil du modtage nye materialer og konkrete aktioner rettet mod især de våbeneksporterende landes regeringer.

Husk at tilmelde dig vores temaaftener i København, Aarhus og Odense om den globale våbenhandel. Aktivitetspakken indeholder også filmen "Dealing and Wheeling in Small Arms". Du kan tilmelde dig aktivitetspakken i dette link:
www.amnesty.dk/vaaben/form/vaer-med-til-sikre-en-effektiv-vabenhandelstraktat

Hvert minut mister et menneske livet på grund af våben. Hver dag bliver våben brugt til at undertrykke og udøve vold mod mennesker. Alligevel er der i dag strengere regler for handel med bananer og agurker end for den internationale handel med våben.

HVIDSTEN GRUPPENS SKÆBNEVANGRE LANGTIDSVIRKNINGER

Der er tilsyneladende ingen ende på den litteratur og de film der fremstilles om anden verdenskrig. Med få undtagelser bl.a. min i 2002 udkomne bog "Krudt uden kugler" ser de alle tingene fra en militaristisk synsvinkel. Det er også tilfældet med filmen om Hvidstengruppen. De var uden tvivl velmenende mennesker, men de har med deres deltagelse i den voldelige modstand mod nazismen skabt en del af fundamentet for den kostbare og kulturnedbrydende oprustning efter 2. Verdenskrig og senere for vort lands nuværende skæbnesvangre krigsdeltagelse.

Hvidsten gruppen havde, som jeg ser det, tjent deres land bedre ved at have koncentreret sig om deres fredelige samfundsnyttige virke, Marius Fiil kunne tilmed have gået ind i kampen mod alkoholens stedsevarende besættelse af vort land ved at omdanne Hvidsten Kro til alkoholfri zone og videreført den som afholdshotel. Dette havde været i fædrelandets velforståede interesse. *Henning Sørensen, Greenaa*

KOMMENTAR TIL FILMEN OM HVIDSTENGRUPPEN

Efter læsning af Henning Sørensens kommentar til filmen om Hvidstengruppen valgte jeg selv at se filmen, som Henning da kun kendte fra avisomtale. Filmen er sober og lader Marius Fiil give sin fangevogter på dødsgangen, en ung tyske soldat, et knus med ord om at han ikke hadede ham, da han jo var tvunget ind i krigen. Og Fiil sagde også på et tidspunkt, at gruppens indsats for ham kun gav mening hvis det kunne bidrage til at danskere og tyskere i fremtiden ville komme til at leve sammen i fred (efter hukommelsen). Set på baggrund af Hvidstengruppens art af indsats (tilsyneladende udløst af oplevelsen af, at statsminister Buhl opfordrer til at stikke frihedskæmpere) - kan man selvfølgelig problematisere logikken i dette ønske. Og nogle vil sikkert udlægge disse forsonende træk som en art fredsglasur, der overfor de voldskeptiske skal dække over Hvidstengruppens indirekte bidrag til opråbningen af den (meget lille) voldelige modstand mod den nazistiske besættelse.

Men jeg vil vælge at drage den lære af filmen som sådan, at pacifister ikke vinder ved hvad andre vil opleve som frelsthed, at bruge kræfter på at kritisere at Hvidsten gruppens valgte at deltage i (lade sig fange i) krigens potentielle voldsspiral i kampen for at befri Danmark fra nazisternes besættelse. Vi må i det mindste respektere, at nogen følte ansvar for at gøre noget i en situation vi alligevel ikke kan sætte os 100 % ind i, og heller ikke kan være 100 % sikre på hvordan vi selv ville have reageret på.

Og besættelsesmagtens optrapning af voldsspiralen efter sabotagen af riffelsyndikatet ved at henrette Hvidstengruppen, det fik jo, som også omtalt i filmen, københavnere til at reagere med generalstrejke - altså ikkevoldelig civil ulydighed, som alle vel bifalder i disse dage, som den generelt mest effektive og bæredygtige form for oprør mod undertrykkere. At nogle i bevidst eller ubevidst militaristisk øjemed med afsæt i sætningen ”nogen må dø for at andre må leve” måske vil misbruge filmen til at heroisere og generalisere Hvidstengruppens indsats som nødvendig voldelig modstand fra ærlige patrioter, på samme måde som f.eks. Anders Fogh gjorde, er så en anden sag. Og netop hvad Henning Sørensen med sin kommentar vil prøve at undgå. OG det ville da også være misbrug af filmen, som sikkert også ville kunne vises i Tyskland bl.a. fordi de tyske soldater ikke fremstilles som nogle uhyrer om end som det autoritære systems robotter, og den danske modstandsgruppe ikke bare fremstilles ensidigt som de hårdhuede helte, men som mennesker der kan åbne biografpublikum for eftertanke.

I stedet er mit motiv for at kommentere, at filmen kan være med til at fortælle os pacifister at vores væsentligste fredstrategiske indsats må ligge i at forebygge krige, dvs. at bekæmpe den strukturelle vold og opbygge en positiv fred med dialog, tillidsfuldt samarbejde og ligeligere ressourcefordelingsmekanismer og et fælles sikkerhedssystem med ikkevoldelige konfliktløsningsmekanismer udbredt på alle niveauer – også globalt og med en verdensopinion som medspiller. Og altså at vi målrettet arbejder på det for at nå at forebygge at krige og deres destruktive gensidige volds-lidelses-hævn-spiral bryder ud og gør ubodelige skader på både legemer og ikke mindst sjæle, der hyppigst får os til at handle uigennemtænkt kortsigtet med f.eks. hævn og tab af al moral med mord, voldtægt, misbrug, stikkeri, korruption, dødens købmænd og alskens økonomisk kriminalitet, og tab af al menneskelig medfølelse i overlevelsesinstinktets vold.

Det skete dog ikke for Hvidsten gruppen, men måske takket være, at forhandlingspolitikken forhindrede, at vi dengang fik en rigtig krig med dens grusomme sår som havde været langt sværere for os at hele bagefter - omend slemt nok som det var. Jeg kan stærkt anbefale at læse en ny bog der bl.a. omhandler ovennævnte dilemmaer og begreber som f.eks. positiv fred: ”Peace and Conflict Studies, a reader” redigeret af Weibel og Jørgen Johansen, forlaget Routledge 2012.

Arne Hansen

KAN MAN FORHANDLE MED HITLER?
Forfatteren Nicholson Baker hævder, at flere forhandlinger med Hitler kunne have reddet jødiske liv. Hans essay fra maj 2011 er for langt til at blive bragt her. Tidsskriftet "The Jewish Week" har en kommentar af redaktør Eric Herschthal, som bringes her forkortet:

Et kontroversielt essay i maj nummeret af Harper's har udløst en livlig debat blandt historikere. Baker brugte stumper af argumenter mange historikere kan være enig i: såsom at de allierede magter stort set intet gjorde for direkte at redde jøder, og måske endda gjorde situationen værre ved at lukke grænserne for flygtninge. Men så går Baker videre og hævder, at pacifister - nogle af dem fremtrædende rabbinere - fremsatte det bedste alternativ for at redde jøder, nemlig at bruge dem som forhandlingsobjekt. "Under krigen var kernen i pacifisternes indsats at redde jøder," har Baker fortalt Jewish Week i et interview. "Det er bekymrende at se, at deres argumenter ignoreres, uden ordentligt at blive undersøgt."

Baker blev bedt om at skrive essayet som reaktion på de til tider barske anmeldelser af hans nonfiction bog, "Human Smoke" fra 2008, der foreslog at USA og Storbritannien var delansvarlige for Anden Verdenskrig. Han ønskede også at imødegå den aktuelle støtte især fra liberale til humanitære interventioner - påskuddet for præsident Obamas bombing af Libyen, og en idé, der ofte påberåber sig Holocaust som grundlag. "Hvad jeg gjorde i denne bog, var at tage os op til kanten af klippen og stoppe der", sagde Baker. "Human Smoke" arrangerede udvalgte notater og nyheder frem til Amerikas indtræden i krigen i 1941, dagen efter angreb på Pearl Harbor, og det hele tydede på, at en fredelig løsning havde været mulig.

Baker fremhæver pacifister som Abraham Kaufman, en jøde fra War Resisters League, der under krigen lobbyede for at amerikanske embedsmænd skulle forhandle med Hitler. Han foreslog at tilbyde våbenhvile i bytte for jødiske flygtninge. Den jødiske Peace Fellowship, en pacifistisk organisation ledet af prominente amerikanske rabbinere som Abraham Cronbach og Arthur Lelyveld, havde lignende forslag. Baker hævder, at "pacifisternes logik langt fra var naiv" og "de var ikke urealistiske", skriver han, "de var psykologisk kloge realister". "Hitler havde brugt jøder som gidsler før, da han frigav tusindvis af tyske jødiske fanger tilbageholdt under Krystalnatten i bytte for en stor lusesum fra det jødiske

samfund". Nazisterne selv viste vilje til at eksportere jøder, snarere end at dræbe dem. Der var for eksempel organisationen Kindertransporten (RCM), ofte organiseret af pacifister, der hjalp med at redde 10.000 jødiske børn ud af tyske områder. War Resister's International forhandlede frigivelsen af jødiske og andre politiske fanger fra Dachau og Buchenwald. På baggrund af disse fortilfælde, spørger Baker, hvorfor ikke de allierede i det mindste forsøgte på at forhandle med Hitler for at redde jøder? "Vi skulle have forsøgt", skriver han. "Hvis en plan for våbenhvile mislykkedes, så er den bare mislykkedes. Kampen kunne altid være genoptaget".

Timothy Snyder, en førende historiker af Holocaust på Yale, indrømmer dog pacifisterne en i det mindste teoretisk pointe: "Uden krig kunne intet som Holocaust være sket". Meget af den seneste Holocaust-forskning understreger, at den endelige løsning - planen om at myrde jøder en gros - først blev udklækket længe efter at krigen var begyndt. David Engel, en Holocaust-historiker ved New York University, mener at vel var det korrekt at den fulde plan om at myrde alle jøder først udviklede sig langt inde i krigen - så sent som Wannsee-konferencen den 8. december 1941. Men at dette alligevel var tre dage før Tyskland kom i krig med USA. Med andre ord, selv hvis USA havde holdt sig ude af krigen, ville jøderne være blevet dræbt i massevis alligevel.

Robert Shapiro, en Holocaust-historiker på Brooklyn College, betvivler Bakers forklaring om at den endelige løsning blev udklækket midt Tysklands voksende følelse af nederlag. Tværtimod, siger Shapiro, da massedrabene begyndte for alvor i midten af 1941, var Tyskland stadig optimistisk. "Dødslejre og massehenrettelser begyndte før tyskerne følte, at de var ved at tabe". Med hensyn til om de allierede ledere Roosevelt og Churchill kunne have argumenteret for krig tidligere for at stoppe forfølgelsen af jøder og andre uskyldige, mener Shapiro som andre historikere, at kun få ville have accepteret dette. Indtil Pearl Harbor blev angrebet, var flertallet af amerikanerne isolationistiske, og mange var antisemitter. Mange er dog enige i, at de allierede gjorde meget lidt for at redde jøder under krigen.

"Roosevelt kunne bestemt have gjort mere for at redde jøder", siger James Glass, en Holocaust historiker ved University of Maryland i College Park. "Selv en bombning af Auschwitz ville have reddet liv", sagde han. Glass mener også, at det i årevis blev forsøgt at forhandle med Hitler. Ikke alene brød Hitler ikke-angrebspagten med Stalin, men også aftalerne med Storbritanniens premierminister Neville Chamberlain, der gentagne gange forsøgte at finde løsninger gennem diplomati

frem for krig. Chamberlain forestillede sig at den aftale, han havde forhandlede med Hitler over Sudeterlandet i 1938, ville afværge krig helt: "Fred i vor tid!". Tanken om, at Hitler var villig til at bruge ofrene som sikkerhed, er også vildledende, mener flere historikere. For eksempel opgav Hitler deportationen af nogle tyske jøder efter de berømte "Rosenstrasse protester" i Berlin i 1943, hvor kristne ægtefæller til over et tusinde jødiske mænd protesterede. Historikere hævder, at deres løsladelse blot var for at afværge en PR katastrofe, og var kun var muligt, fordi jøderne var mænd med høj status. Og mens nogle nazistiske embedsmænd, herunder Heinrich Himmler, sent i krigen forsøgte at bruge jøder som bytteobjekt mod yderligere allieret aggression, hvilede dette på ideen om, at krigen var en mulighed. Med pacifister afviser helt krig som en mulighed, så argumentet holder ikke.

Baker har svaret, at man både kan og skal forhandle med en person, selv om denne er grundlæggende utroværdig: "Du tager fat i dine venner, men du forhandler med dine fjender". Og at han naturligvis vidste, at Chamberlain havde prøvet at forhandle, men så ham som en dårlig diplomat, der kun ønskede at købe tid, i stedet for virkelig at afværge krig. Bakers grundlæggende overbevisning forbliver den samme: "I betragtning af den massive død, som Anden Verdenskrig forårsagede - anslået 60 millioner dræbt i alt - er du er nødt til at spørge om krigen var en frygtelig fiasko". www.harpers.org/archive/2011/05/0083402

Eric Herschthal i "The Jewish Week", oversat og forkortet af Tom Paamand. @thejewishweek.com

GADEVOLD OG ANTIFASCISME

Nynazisten Daniel Carlsen var inviteret til debattmøde hos Venstres Ungdom, og det udløste voldsomme protester fra antifascister - med efterfølgende uroligheder mest med politiet, som brugte knipler og peberspray. Ambitionen var at stoppe mødet direkte: "Strategien og perspektivet er at man med aktionen stopper Danskernes Partis mulighed for at opnå stuerenhed og demokratisk legitimitet igennem en debat med et midterparti som Venstres Ungdom. Hule principper om demokratisk debat og rummelighed overfor ekstremere gør dem til nyttige idioter for det radikale højre.

På Modkraft ligger en bred debat om mål og midler ved sådanne konfrontationer, hvor nedenstående pluk er skrevet før mødet. Erik Storrud skriver, at "Millitante antifascister må føle sig utroligt ekskluderede af det alliancesøgende Antiracistisk Netværks iver for hele tiden at fastslå deres fredelighed. Omvendt viser mange militante antifascister ikke den store respekt for det farlige og nødvendige arbejde Antiracistisk Netværk lægger i at danne alliancer og den risiko de løber ved at stå frem offentligt og sige fra overfor fascisternes. ... Man hører det hele tiden fra midtersøgende skribenter og partier. Nazisterne skal ties ihjel for de trives med opmærksomhed. Al erfaring tyder dog på det modsatte. Fascisterne har det bedst hvis de som i Aarhus får en årrække hvor de i fred kan vælge hvilke miljøer de vil mobilisere i, og hvilke fjender de vil angribe."

Nyhedsbrev AMK – Nummer 1 - Januar 2012

Jakob Lindblom svarer i debatten med at "I mine øjne er du ved at bombe den antifascistiske kamp i Århus tilbage til stenalderen ... ved at give EDL den største sejr, nemlig at blive fremstillet som 1) ofre (tænk på SIADs offerrolle) og 2) at reducere hele kampen til ikke at være en antifascisme, men en røver og soldaterleg mellem grupper, som er lige slemme og ikke kan lide hinanden. ... Forsøg på blokade, sabotage og andet er = futtog og sejr til EDL + den borgerlige presse. Tænk jer nu om for h.... Man skal kun forsøge blokade, hvis man er mange nok til at gøre det massivt og fredeligt. Der er sgu da ikke noget værre end en tabt blokade, som netop udstiller svagheden. Så nej, der VIL ikke ske konfrontative tiltag, MED MINDRE nogen VIL sabotere antifascismen ved at give EDL den konfrontation, som de håber på og de borgerlige aviser og politiet den chance, som de også håber på. Nemlig at kæde antifascisme og fascisme sammen som et fedt pga. på forhånd dødsdømte konfrontationstiltag. Jeg håber, at Erik og andre tænker sig pisse godt om i denne her tid..." *Tom*

www.modkraft.dk/blogindl%C3%A6g/antifascistiske-strategier

DEMO MOD FASCISME

Højregrupperingen European Defence League har indkaldt til en "anti-islamisk demonstration" i Århus den 31. marts. EDL er et forsøg på at samle nationalistiske grupper på den yderste højrefløj, men selv deres internationale møder samler sjældent hundrede deltagere. Mange stammer fra hooligan-miljøet, der ofte laver ballade omkring fodboldkampe. Som svar har en bred koalition indkaldt til en demonstration kaldet "Århus for mangfoldighed", der støttes så bredt, at også et samlet byråd står bag.

Demonstrationen starter klokken 13.00 på Rådhuspladsen i Århus og fortsætter til Store Torv, hvor der er indbudt til "folkefest" klokken 14:30.

Grundlaget er "et budskab om sammenhold, demokrati og mangfoldighed. Vi vil benytte denne dag til at skabe en folkefest, for at markere flertallets modstand mod højreekstremisme og racisme. Højreekstremistiske grupper bliver især dannet i krisetider for, at forhindre folk i at stå sammen. De udbreder racistiske fordomme, og i kølvandet følger overfald og hate crimes. Fra alle sider i Århus må vi afvise højreekstremistiske kræfter og gøre det klart, at disse holdninger ikke er velkomne i vores by. Vi opfordrer alle borgere i Århus, til at slutte op om initiativet. Århus skal være en levende by, med plads til forskellighed." *Tom*

www.facebook.com/events/183359591768863/

DETTE ER IKKE SYRIENS "BENGHAZI ØJEBLIK"

Af Robert Fisk

Fra Washington ser det her ud som Syriens "Benghazi øjeblik". Men ikke herfra. Prøv at se mod øst! Hvad ser Bashar dér? Et Iran der holder med ham, og et Irak der nægter at indføre sanktioner...

Free Syrian Army: Hvem er det? Præsident Bashar al-Assad er ikke på vej til at gå af. Ikke endnu. Måske ikke inden for et ganske langt tidsrum. Aviser i Mellemøsten er fyldt af historier om hvorvidt dette er eller ikke er Assads 'Benghazi øjeblik'. Disse artikler er næsten uden undtagelse skrevet fra Washington eller London eller Paris, men der er ikke mange i området der begriber hvordan vi i Vesten i den grad kan misforstå situationen. Den gamle remse må gentages om og om igen: Ægypten var ikke Tunesien, Bahrain var ikke Ægypten, Yemen var ikke Bahrain, Libyen var ikke Yemen. Og Syrien er i den grad ikke Libyen. Det er ikke svært at se hvordan det modsatte gør sig gældende i Vesten. Mængden af skræmmende Facebook-billeder fra Homs, og erklæringer fra den "Fri Syriske Hær", og fru Clintons sukke, og den almindelige forundring over at Rusland kan være så blind over for syrernes lidelser – som om Amerika har været noget som helst andet end blindt over for palæstinenserne lidelser, fx. da over 1300 mennesker blev dræbt under Israels voldsomme angreb på Gaza – passer ikke sammen med virkelighedens verden. Hvorfor skulle russerne bekymre sig for Homs? Har de bekymret sig for de døde i Tjetjenien?

Prøv at se på det fra den anden side. Ja, vi ved alle at Syriens efterretningstjeneste har begået overgreb på menneskerettighederne. Det gjorde de også i Libanon. Ja, vi ved alle at det er et regime der er i Damaskus, ikke en valgt regering. Ja, vi kender alle til korrupsion. Ja, vi har set ydmygelsen af FN i weekenden – men hvorfor fru Clinton skulle forvente at russerne ville slå hælene sammen og adlyde efter "no-fly-zonen" i Libyen er noget af et mysterium.

Omstyrtelse af den alawit-ledede regering i Syrien – hvad der i praksis er lig med et shia-styre – vil være et sværd i hjertet på det shiitiske Iran. Og prøv nu at se på mellemøsten fra vinduerne i det massive præsidentpalads med udsigt over den gamle bydel i Damaskus. OK – Golfen har vendt sig mod Syrien. OK – Tyrkiet har

vendt sig mod Syrien (og samtidig tilbudt Bashar eksil i det gamle ottomanske imperium). Men se så mod øst! Hvad ser Bashar dér? Det loyale Iran der holder med ham. Det loyale Irak – Irans nybagte bedste ven i den arabiske verden – som nægter at indføre sanktioner. Dvs. at fra Afghanistans grænse til Middelhavet har Assad en lige linje af alliancer der i det mindste kan forebygge hans økonomiske sammenbrud.

Problemet er at Vesten har været så forblindet af historier og forelæsninger og tænketanknonsens om det skrækkelige Iran og det troløse Irak og det onde Syrien og det skræmte Libanon, at det er næsten ude af stand til at zappe væk fra disse bedrageriske billeder og se i øjnene at Assad ikke står alene. Dette være ikke sagt for at lovprise Assad eller støtte hans fortsatte magt. Men det er virkeligheden. Tyrkerne hengav sig til en del pusten og stønnen à la Clinton, men fulgte ikke op på deres "sikkerhedsbælte" i det nordlige Syrien. Heller ikke kong Abdullah II fulgte op på den syriske oppositions krav om et jordansk "sikkerhedsbælte" i syd. Mærkværdigvis, gentager jeg, er det kun Israel der er forblevet tavst.

Så længe Syrien kan handle med Irak, kan det handle med Iran, og naturligvis kan det handle med Libanon. Shiaerne i Iran og det shiitiske flertal i Irak, og det shiitiske styre (men ikke flertal) i Syrien og shiaerne (den største befolkningsgruppe, men ikke flertallet) i Libanon vil være på Assads side, uanset hvor modstræbende. Sådan er desværre de virkelige forhold i jernindustrien.

Den skøre Gaddafi havde virkelige fjender med moderne våben og Nato. Assads fjender har Kalashnikov og ikke noget Nato. Assad har Damaskus og Aleppo, og det er vigtige byer. Hans ledende militære enheder er ikke gået over til oppositionen.

"Heltene" indbefatter også "skurke" – et faktum vi overså i Libyen, selv da "heltene" myrdede deres frafaldne hærleder og torterede fanger til døde. Nåh ja, og den kongelige flåde kunne lægge til i Benghazi. Den kan ikke lægge til i Tartus for dér er den russiske flåde stadig.

Oversat af Minne Skafte-Jensen for Valby for fred. © independent.co.uk

STATISTIK SOM KUNST

Tunge statistikker fra OECD og FN proppet ind i smukke kasser, der ligner tidlige B&O produkter. Knapperne kan fx indstilles til tal for et lands pressefrihed, militæruddgifter eller indkomstfordeling - de andre tal slår ud, og viser en slags sammenhæng. Høje militæruddgifter hænger ofte sammen med lav pressefrihed og skæv indkomstfordeling - ikke så overraskende, men en ny måde at demonstrere det på. Mogens Jacobsen er helt klar over, at tallene er en grov forenkling, for projektet sætter også spørgsmålstegn ved, hvad der kan måles - kan man stole på de tal, myndighederne og politikerne opererer ud fra.

Kasserne med den skjulte computer til projekt OECDlab er skabt af billedkunstneren Mogens Jacobsen, der udstiller apparaterne til den 17. marts på Black Box Gallery i Fredericiagade, København. *Tom*
www.mogensjacobsen.dk/art/oecd

FORSKNING I AT FORSTÅ KRIG

Som det første universitet i Nordeuropa har Syddansk Universitet oprettet et center, der skal forske i, hvordan krige opstår, håndteres og afsluttes. Forskningsindsatsen kører parløb med en ny uddannelse i international sikkerhed og folkeret, og uddannelsen er blevet oversvømmet af ansøgninger - 58 er blevet optaget, halvdelen af dem fra udlandet. Lederen af det nye Center for War Studies er professor Sten Rynning. 11 forskere er knyttet til Center for War Studies fra henholdsvis Institut for Statskundskab og Juridisk Institut. På det nye center i Odense inddrager man flere discipliner og vil dyrke evnen til at tænke på tværs af faggrænser for at forstå krig i alle dens former, som pirateri, terrorisme, borgerkrig, cyberkrig og væbnet krig mellem nationer.

I første omgang forsker det nye center i, hvordan internationale organisationer som NATO, FN og Den Afrikanske Union kan forebygge og regulere krig. Et andet

område, som man kunne tænke sig at kaste sig over, er begrebet "lawfare", der dækker over det fænomen, at folkeretten er blevet en integreret del af at føre krig. På trods af succes på landjorden kan man ende med at tabe krigen, fordi fanger er mishandlet, fortæller pressemeddelelsen. *Tom*
www.sdu.dk/om_sdu/institutter_centre/c_cws

GLEMMER AT KRIG ER FORBUDT

Sten Rynning, professor og leder af Center for War Studies, kritiserede den 30. januar i Information den danske debat om Danmarks krige for at være alt for juridisk. Han forbigår i kronikken helt den juridiske kendsgerning, at krig faktisk er forbudt. Eller mere præcist: At det kun er tilladt stater at gribe til krig, hvis de eller deres forsvarsalliance angribes, eller hvis FN's Sikkerhedsråd har autoriseret krigen med mandat og målformulering. Et velkendt forskningsobjekt i forbindelse med krige er staternes spin — undskyldninger, løgne, forklaringer, bortforklaringer — om egne motiver for at påbegynde krig. Altså: for at trampe på den moral, som forbuddet mod krig er udtryk for. Hvis Sten Rynning og hans center vil studere krigene uden at inddrage så væsentligt et vurderingskriterium som spørgsmålet om, om staten er blevet angrebet, bliver selve forskningen et bidrag til den igangværende opløsning af international ret om krig. Og det kan man da kalde aktionsforskning. *Viggo Jonassen, Århus*

"Hvorfor egentlig denne moralske modstand mod at deltage i krig for penge? For er det nødvendigvis bedre at tage del i krig og slå ihjel af religiøse eller etniske årsager?" Center for Militære Studier i rapport om mulighederne for private virksomheders varetagelse af opgaver for det danske militær i forbindelse med krigsindsats. www.cms.polsci.ku.dk

MANGLENDE FORSKNING I KRIG

Stor tak og ros til lektor Gorm Harste for kronikken i Information
www.information.dk/292996

hvor han argumenterer godt for, at nu må beslutningstagerne tage ansvar for Irak-krigens og Afghanistan-krigens menneskelige katastrofer og tragedier. Fredsforskeren Jan Øberg var inde på samme tema i sin bog "Forudsigelig fiasko" allerede i 2004, men når det er sagt, så skal det tilføjes, at det er min personlige erfaring, at de fleste danskere kun kender til krigsrædslerne gennem massemediernes rapportager. Krig er ikke et seriøst forskningsobjekt i Danmark. Således er der næsten ingen danske omtaler af Quincy Wrights monumentale "A study of war" University of Chicago Press. (1942) og det samme gælder for Norman Dixons fremragende "On the Psychology of Military Incompetence" fra 1976. Dixon fortsætter, hvor Clausewitz slap. Krigshistoriens uforudsigelighed frem til og

med første verdenskrig. Når det gælder international ret er vi stort set ikke bedre stillet her til lands. Jacob ter Meulens omfattende værker om retshistoriens historie og udvikling fra mellemkrigsårene er stort set ukendte. Og når den banebrydende forskning ikke er formidlet af forskere og undervisere, så fortsætter de militære og politiske katastrofer og tragedier i form af krige.

Holger Terp, Hvidovre

PET-UDVALGET SKUFFER

Efter 14 års arbejde er Wandler Pedersen-udvalget færdige med at kulegrave PETs regler. Udvalgets enstemmige forslag er, at et nyt og uafhængigt tilsyn på fem personer fremover får mulighed for at gennemse alle PETs gemmer og forlange skriftlige redegørelser - hvilket lyder som både et fremskridt og en helt uoverkommelig opgave. Dette erstatter det hidtidige Wamberg-udvalg. PETs må under dette nye tilsyn hverken røbe, "om der tidligere har været behandling af oplysninger på et uberettiget grundlag", eller om "PET på et berettiget grundlag behandler oplysninger". Udvalget kunne ikke blive enige om eventuel aktindsigt af fx PETs tidligere eller nuværende overvågning af fredsbevægelser og lignende, men mulighederne ser ikke gode ud. Forslaget går ud på, at organisationer ingen rettigheder får. Inden for en treårig periode skal der være mulighed for, at anslået 1.000 personer kan se deres bevarede personsager fra 1945-89 - hvis det bliver vedtaget af Folketinget. Hver gang en smule dårlig luft er sluppet ud fra PETs indelukkede arkiver, har resultatet været afslørende. Oftest ikke så meget for de registrerede, men især i hvor ringe grad PET har dygtige analytiske kræfter, der kan fatte de ting, som de overvåger. PET-kommissionens beretning er slem læsning om misfortolkninger og manglende evner til at skelne mellem ord og virkelighed. De få historikere, der har haft adgang, er det ikke gået stort bedre.

For en god analyse af problemet med modstridende vidneforklaringer på trods af skriftlige kilder, læs første kapitel af Peter Øvigs Hippie-bog! Ikke mindst dette kan være en solid grund til at PET gemmer og destruerer sine registreringer. Hvis borgere og politikere fik bedre indblik i de analyser, som PET handler ud fra sammenholdt med historiens bagklogskab, ville idiotien stå lysende klar. *Tom*
www.information.dk/295323

	<p>This is part of TFF's "credo", particularly following our 25th Anniversary and the launch of our new website, blog and social media integration.</p> <p>"Imagine A Better World" is an attempt to counter the gloom and doom being portrayed by power elites and experts who tell you that the better world you imagine is "unrealistic" or "unthinkable".</p>
---	---

Årsmøde 2012

Hovedbestyrelsen indkalder til Aldrig Mere Krigs Årsmøde
lørdag den 21 og søndag den 22. april 2012.

Nyhedsbrev AMK – Nummer 1 - Januar 2012

PETER HENNINGS OPRØR

Det amerikanske magasin TIMES har udnævnt årets emne for OPRØRET. Oprøret i Egypten Tunesien Syrien (dem der har lært at læse og skrive) nu i Rusland. Fattigoprør i Israel Spanien Grækenland. Ja og så OCCUPY WALL STREET. Den dukkede op i efteråret. Jeg har i de sidste mange år taget mig af det praktiske med FREDSDROSEN. På årsmødet besluttede vi at Goldsmidts Palæstina - Israel orkester skulle have fredsvagten. Så dukkede Occupy bevægelsen op. Den op slog sin lejr - hele døgnet på Rådhuspladsen. Kbhvns kommune fik politiet til at rydde lejren og Vesterbro. TV viste med hvilken brutalitet politiet tog sig af rydningen. Det fik mig til at handle. De skulle have fredsvagten. En spæd ung bevægelse skulle støttes i sin spontanitet. Jeg kontaktede dem.

Flere fra fredsvagten støttede Occupy praktisk. Vi diskuterede i fredsvagten om vi skulle overgå til dem. De var jo vores forlængede arm. Daværende general og US præsident Eisenhower udtalte ved sin afgang i 1953 at det farligste var DET MILITÆRE INDUSTRIKOMPLEX store indflydelse. Altså kapitalens interesser i at føre krig. Vi har oplevet bankernes store misbrug af den alm. befolkning. En befolkning som siden måtte støtte (via skatter) disse bankers overlevelse. Nu har kommunen igen fået politiet til at rydde lejren. Derfor holder de pause mellem jul og nytår. De er ikke slået ud. I øvrigt er der byer der støtter Occupy åbent. Fx Seattle i USA. Hvorfor kan Københavns kommune ikke gøre det samme?

Vi skælder ud over at, ungdommen er initiativløs. Endelig viser de initiativ så bliver de ryddet. Derfor burde AMK også vise initiativ - handle hurtigt. Derfor burde AMK også vise initiativ - handle hurtigt. Desværre - viste selv det mest anarkistiske medlem [Tom] at være "bange" og et flertal i bestyrelsen var imod. Jeg har derfor trukket mig tilbage i arbejdet omkring FREDSDROSEN. Jeg er selvfølgelig skuffet over at AMK kommer til at optræde som en gammel forsigtig forening. Det netop nu hvor en ny regering viser hvordan den tidl. regering (især NATO generalsekretær Fogh) har skjult fx overlevering af fanger til tortur. Hæren indrømmer endda det drejer sig omkring 500 fanger. Sådan dukker der flere ubehagelige udemokratiske hændelser op. Det er underligt at jeg som det ældste medlem af AMK bestyrelsen (år 1930) skal opleve dette. *ph*

ET SVAR: *Arne og Tom var specielt imod, selvom vi begge støtter Occupy i København, da vi ikke i nogen af bevægelsens materialer og udmeldinger så et direkte fredsbudskab. Occupy er derfor på linje med fx den ikkevoldelige Østerild-aktion, som Tom var talsmand for - men heller ikke ville nominere til Rosen. Peter Henning har gjort en stor og flot indsats i AMK og Fredsvagten, men vi føler at han her ikke respekterer en flertalsafgørelse - beslutningen om at give prisen til fredsortestret var taget tidligere (og blev da støttet af alle inklusive Peter). Arne - og Tom*

Vi indleder lørdag klokken ca.12 med at spise frokost på Landskontorets adresse, Nørremarksvej 4, 6880 Tarm.
Selve møderne foregår i Tømmergården, Nygade 3 i Tarm.
Lørdagen er traditionelt afsat til en uformel debat af aktuelle emner, der berører os som pacifister, og mødet starter klokken ca. 14, og er åbent for alle interesserede, også de, som ikke er medlemmer af AMK.
Til mødet har vi inviteret nogle unge/ynge meneskener til at komme og fortælle om deres forventninger til foreningens arbejde. Og håber derved at få en god og inspirerende debat.
Der forsøges overnatning privat, og ellers er der mulighed for overnatning på vandrerhjem. (Husk sengelinned)
Ingen bekymring vedrørende mad. Der er frokost, kaffe og aftensmad lørdag, morgenmad, frokost og kaffe søndag.
Årsmødet forventes afsluttet senest klokken 16 søndag.
Tilmelding og indsendelse af forslag, der ønskes optaget på årsmødets dagsorden, senest tirsdag den 17. april til:

*Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4, 6880 Tarm
Tlf. 97 37 31 63. Mobil: 20 62 31 63 eller E-mail: info@aldrigmerekrig.dk
Husk at anføre, om man ønsker overnatning.*

Ordinært årsmøde søndag den 22. april klokken 10:00

Dagsorden:

Valg af ordstyrer og referent
Beretning fra hovedbestyrelsen.
Kassererens beretning
Drøftelse og vedtagelse af arbejdsplan
Nominering af kandidater til årets fredsvagten
Indkomne forslag (sidste frist for modtagelse er d. 17. april)
Eventuel årsmødeudtalelse
Fastsættelse af kontingent for 2013
Valg af hovedbestyrelse
Fastsættelse af sted for næste årsmøde.
Eventuelt

Afs: Aldrig Mere Krig
Landskontoret
Nørremarksvej 4
6880 Tarm

B post

Til:

Bliv medlem af AMK Støt freden – "knæk et gevær med os Der er brug for pacifistiske synspunkter mere end nogensinde. Vi har brug for dig. Vi har brug for at blive flere			
Vi arbejder på at finde alternativer til oprustning og på at udvikle forsvars- former, der bygger på ikke-vold. Aldrig Mere Krig er ikke knyttet til noget parti eller nogen religiøs forening.	_Oplysning om Aldrig mere krig Inkluderet i medlemskabet er bogen "Krudt uden Kugler" og AMKs emblem	☐ Enkeltperson	kr. 225
		☐ Par	Kr. 300
		☐ Uddannelsessøgende	Kr. 150
		☐ Pensionist	Kr. 150
		☐ Civil Værnepligtig	Kr. 150
Navn ----- Adresse ----- Tlf. ----- E-mail -----			
At være pacifist er en livsholdning. Aldrig Mere Krig blev startet i 1926 og er i dag en af landets ældste fredsorganisationer. - derfor er AMK en gammel forening, der ikke kun kører på enkelte mærkesager - det er livet det drejer sig om, og den "sag" forældes ikke. Fred er en menneskeret. Krig er en forbrydelse mod menneskeheden Konflikter bør altid løses med fredelige midler Læs principprogram og vedtægter: www.AldrigMereKrig.dk/sider/vedtaegt.htm			